

FORENINGEN AF SOCIALCHEFER I DANMARK.

På grundlag primært af socialministerens redegørelse i folketinget den 13. maj 1977 pegede socialchefforeningen i et notat af 20. september 1977 på nogle principper, der efter foreningens skøn kunne anvendes ved gennemførelsen af et kortsigtet program af pensionslovsændringen m. v. til bedring af de nuværende pensionisters levevilkår, og foreningen tilbød i samme notat at indgå i overvejelserne og arbejdet omkring udarbejdelsen af lovforslag.

Efter at foreningen er blevet bekendt med forslagene af 18. januar 1978 dels om en række pensionslovsændringer og dels om indførelse af en boligydelse for pensionister, føler foreningen sig yderligere tilskyndet til at udtale sig, nu i håb om dog i en sen fase at kunne medvirke til sådanne ændringer af forslagene af 18. januar 1978, som efter foreningens skøn må være meget ønskelige.

Socialchefforeningen har derfor ladet en arbejdsgruppe bestående af,

socialinspektør Kurt Rasmussen, Slagelse,

og

afdelingschef Jørgen Johansson, Århus,

suppleret med

kontorchef K. E. Pedersen, Århus – særlig med henblik på afsnittet om boliggydelser – udarbejde nærværende notat.

Det er socialchefforeningens opfattelse, at hovedsynspunkterne i de forelagte lovforslag er rigtige, men at visse ændringer i disse vil kunne bevirke, at forslagene bliver mere administrerbare og bedre vil kunne leve op til de intentioner, socialministeren gav udtryk for i sin redegørelse i folketinget den 13. maj 1977.

Eksempelvis finder man, at de foreliggende forslag ikke lever op til socialministerens ønske om en generel forhøjelse af de nuværende pensioner.

Den langt mest udgiftskrævende del af lovforslagene, forslaget om indregning af pensionstillæg i grundbeløb, vil nok medføre pensionsforhøjelser, men alene for de pensio-

nister, der har indtægter over en vis størrelse ved siden af pensionen.

Derimod vil indregning af pensionstillæg i grundbeløb ikke medføre nogen forhøjelse for den store kreds af pensionister, som ikke har anden indtægt end pension, eller kun anden indtægt af ganske uvæsentlig størrelse.

Denne store gruppe af pensionister, der er henvist til at skulle leve alene af den sociale pension, opnår heller ikke på anden måde pensionsforhøjelse ved de foreliggende forslag (når bortses fra den talmæssigt mindre gruppe, der er samgift).

Hertil kommer, at man formentlig må regne med, at det fortrinsvis er pensionisterne uden væsentlig indtægt ved siden af pensionen, der bor i de billigste boliger, og i det omfang denne formodning holder stik, vil disse pensionister ikke få nogen forbedring i kraft af forslaget om boligydelse, i bedste fald kun en meget beskedet forbedring.

Gennemførelse af de foreliggende lovforslag i den hidtidige form vil derfor medføre, at en stor del (og vel at mærke den umiddelbart mest betrængte del) af pensionisterne efter 1. januar 1979 vil være stillet økonomisk helt som før denne dato.

Det er endvidere foreningens opfattelse, at visse ændringer af de foreliggende forslag vil kunne bevirke, at socialministerens intentioner, jfr. stadig redegørelse i folketinget 13. maj 1977, vil kunne opnås uden de uønskeligt forøgede administrationsbyrder, der uhjælpeligt vil være konsekvensen af forslagene i deres nuværende form.

Som eksempel herpå vil man især pege på forslaget om en boligydelse til pensionister. Dette forslag vil i sin nuværende form dels kræve en ikke ubetydelig administrationsforøgelse og dels en omfattende omlægning af de lokale administrationer i en lang række kommuner, og man kan kun være særdeles skeptisk med hensyn til de vanskeligheder, administrationen af en boligydelse løbende vil medføre.

Det er foreningens opfattelse, at disse gener vil kunne undgås, og at de principielle ønsker om en bedre støtte til pensionister med store boligudgifter vil kunne opfyldes